11/02/2021

Εκπέμπουν SOS οι Ενορίες, τραγικές οι συνέπειες της πανδημίας

/ Γνώμες

Είναι παγκοίνως γνωστό ότι η πανδημία Covid – 19, που έχει μπει για τα καλά στη ζωή μας τον τελευταίο χρόνο, έχει επηρεάσει τους πάντες σε πολλούς τομείς και με ποικίλους τρόπους. Μεταξύ αυτών και την Εκκλησία μας και μάλιστα με απρόβλεπτες δυνητικά συνέπειες, χωρίς δυστυχώς να διαφαίνεται κάποιο φως στην άκρη του τούνελ.

Γράφει ο π. Ευάγγελος Φεγγούλης, τακτικό Μέλος της Συμβουλευτικής Επιτροπής Μισθωτών Δημοσίου Τομέα του ΕΦΚΑ και επίσης τακτικό Μέλος της Επιτροπής του Συνοδικού Γραφείου Προσκυνηματικών Περιηγήσεων της Εκκλησίας της Ελλάδος

Κατά κύριο ρόλο το μεγάλο φορτίο αυτής της δοκιμασίας πέφτει στις Ενορίες, που βρίσκονται, ακόμη περισσότερο εν μέσω της πολυεπίπεδης κρίσης, στην πρώτη γραμμή του αγώνα για τη διακονία, τη φροντίδα, την ανακούφιση του ανθρώπινου πόνου και την αντιμετώπιση κάθε κοινωνικού προβλήματος. Κάτω από αυτές τις δύσκολες συνθήκες η Εκκλησία μας, μέσα από το τεράστιο κοινωνικό έργο των Ενοριών της παραμένει πιστή στη διαχρονική αποστολή της ως στοργική μητέρα, τροφός, συμπαραστάτης και βοηθός του λαού και βεβαίως των πασχόντων και αδυνάτων. Άλλωστε, χωρίς να παραμελεί το κύριο έργο της, που είναι η διάδοση

του λόγου του Θεού και ο αγιασμός των πιστών δια των μυστηρίων της, ενδιαφέρεται και ασχολείται ενεργά με την επούλωση των κοινωνικών πληγών και τη θεραπεία των υλικών αναγκών των πιστών.

Η πορεία όμως του κορωνοϊού και η απρόβλεπτη εξέλιξή του, έχουν δημιουργήσει μέχρι σήμερα, δυσεπίλυτα προβλήματα, πόσω μάλλον στις Ενορίες εκείνες που είχαν και έχουν επωμιστεί τεράστιες ευθύνες στήριξης των συνανθρώπων μας, που δοκιμάζονται ποικιλοτρόπως το τρέχον διάστημα της υγειονομικής κρίσης. Πράγματι, λόγω της παρατεταμένης (και αναγκαστικής) «αποχής» των πιστών από τους Ιερούς Ναούς και τα συνεπακόλουθα μηδαμινά έσοδα, οι Εφημέριοι δεν μπορούν να ανταποκριθούν ούτε στις καθιερωμένες πάγιες εισφορές – οι πληρωμές των οποίων έχουν αν και έχουν προσωρινά ανασταλεί θα γίνουν αργότερα – ούτε φυσικά και στα σταθερά λειτουργικά έξοδα, που δεν είναι αμελητέα όπως τα τέλη και οι λογαριασμοί κοινής ωφέλειας, οι μισθοί νεωκόρων, ψαλτών, χορωδιών, οι συντηρήσεις και πολλά άλλα.

Το λουκέτο, με το πλήγμα που αυτό συνεπάγεται στο φιλανθρωπικό έργο και τη διαρκή στήριξη ευαίσθητων κοινωνικών ομάδων, δεν είναι πλέον μακρινό, ούτε κάτι μελλοντικό, τουναντίον, μη μας παραξενέψει αν το βρούμε το επόμενο διάστημα εμφανώς μπροστά μας. Είναι δεδομένο ότι η πορεία ανάκαμψης της χώρας μετά την κρίση του κορωνοϊού, όποτε και αυτή αρχίσει να αχνοφαίνεται, δεν θα είναι καθόλου εύκολη. Αντίθετα, θα πρόκειται για μία σκληρή διαδικασία, κυρίαρχη παράμετρος της οποίας θα είναι το καταρχάς άγνωστο που μας επιφυλάσσει η επόμενη μέρα σε πνευματικό, κοινωνικό, ανθρώπινο και οικονομικό επίπεδο.

Στα πλαίσια αυτά και μετά την εξειδίκευση των μέτρων στήριξης που εξήγγειλε προ ημερών ο πρωθυπουργός και τις ενισχύσεις σε συγκεκριμένους κλάδους, που ανακοίνωσε ο αρμόδιος υπουργός Οικονομικών, θεωρείται αναγκαία και επιβεβλημένη πλέον η στήριξη και των Ενοριών προκειμένου να σταθούν όρθιες και λειτουργικές σε αυτή την δύσκολη χρονική συγκυρία, συνεχίζοντας το αδιαμφισβήτητης αξίας και εύρους φιλανθρωπικό και κοινωνικό έργο που επιτελούν.

Αν δεν στηριχτούν συστηματικά και με πρόγραμμα οι Ενορίες, οι αρνητικές συνέπειες της παρούσας κρίσης, θα συρρικνώσουν τον κοινωνικό ρόλο και το έργο της Εκκλησίας μας και των Οργανισμών της μακροπρόθεσμα, με μοιραίο ισχυρό αντίκτυπο στην κοινωνία και στους πολίτες. Η ανεργία, η δύσκολη οικονομική κατάσταση και η παρατεταμένη υγειονομική κρίση προκαλούν τρόμο στους πολίτες. Οι κοινωνικές σχέσεις διαλύονται, οι οικογένειες είναι στα όριά τους, η κατάθλιψη και οι ψυχοσωματικές ασθένειες χτυπάνε κόκκινο.

Ο μόνος σταθερός πνευματικός παράγοντας, ο οποίος μπορεί να συμβάλει και να παράσχει μία ελπίδα προς τον άνθρωπο φαίνεται εμπράκτως ότι είναι η Εκκλησία την οποία πολλοί στις μέρες μας έχουν ως πραγματικό αποκούμπι. Αν φτάσουμε στο σημείο να κλείσουν οι Ενορίες, η καταστροφή θα είναι ανυπολόγιστη. Η Εκκλησία δεν θέλει και δεν θα αφήσει κανέναν να πεινάσει, όμως λόγω των καταστάσεων δεν μπορεί να ικανοποιήσει και όλες τις ανάγκες των συμπολιτών μας, που τα βγάζουν δύσκολα πέρα. Οφείλουν συνεπώς οι κρατούντες να σταθούν με ιδιαίτερο ενδιαφέρον στο μείζον αυτό ζήτημα, καθότι το υφιστάμενο αδιέξοδο είναι βέβαιο ότι θα προκαλέσει αναπόφευκτες δυσκολίες στην άσκηση του κοινωνικού έργου και λειτουργήματος της Εκκλησίας μας.